

JAUME LLAURADÓ, EX-PRESIDENT DEL FÒRUM SAMITIER

Text: ENRIC RIMBAU / Fotos: ARXIU / RICARD CUGAT

"Núñez vol instaurar una monarquia"

Jaume Llauradó (Barcelona, 1944), ex-president del Fòrum Samitier i artífex principal de la unió de les tres pre-candidatures contràries a la reelecció de Núñez, remarca la necessitat de canviar l'actual rumb del FC Barcelona i de democratitzar el club.

Finalment, han unificat les tres candidatures que es presentaven? L'única manera de vèncer Núñez és el tots contra un?

—Sí, és indiscutiblement l'única manera de vèncer Núñez. Ja ho vaig dir, en unes declaracions a Efe deu dies abans que es convoquessin les eleccions, que tots havíem de pactar per presentar una sola candidatura.

—No pensa que la seva proposta, ara la de la candidatura unitària, dona un argument a Núñez? Em refereixo a això de presentar un projecte per dos anys i després tornar a convocar eleccions. No dona una imatge de massa provisionalitat?

—La candidatura de Núñez és per a ser reelegit amb trampa, nocturnitat i traïdoria. La nostra busca de tenir un president elegit democràticament, amb temps, amb contrast d'opinions, que la gent pugui veure un programa, sense posar impediments de 1.500 milions de pessetes a aquells socis que vulguin presentar-se a les eleccions. Es pot entendre que Ernest Lluch hagi pogut ser ministre en un govern espanyol però que, en canvi, no es pugui presentar a les eleccions blau-granes, pel fet de no disposar d'un aval de 1.500 milions de pessetes? Això és absolutament discriminatori i inadmissible per a un club com el Barça, que en tota la seva vida ha fet de la democràcia la seva bandera, un club que ha lluitat contra les dictadures. No podem acceptar el que està passant ara.

Esportivament, l'any vinent el Barcelona ha de funcionar de meravella, segur. De fet, en matèria esportiva, els problemes del Barça sempre arriben per les interferències de la directiva de Núñez. Per tant, el que

falta resoldre és que veritablement tinguem un club per als socis, on es pugui escollir lliurement, sense impediments poc dignes.

—Després de tants anys de crítiques, semblava que l'oposició a Núñez estaria més preparada, més a punt per quan arribés el moment, no ha trigat massa a organitzar-se l'oposició?

—Núñez sempre ha criticat els qui es preparaven per a les eleccions, perquè desestabilitzen el club. Ara diu que teníem l'obligació d'estar preparats. Aquest home es contradiu! Només busca allò que l'interessa.

Sobre l'organització de l'oposició... crec que ningú no esperava que Núñez s'atrevis a convocar les eleccions ara, pel juliol, pràcticament el dia de la gran sortida de les vacances. A part, és intolerable que es demanin 1.500 signatures per ser candidat, i no et donin el cens, quan ell l'ha fet servir. Ha enviat una carta a tots els socis del Barça, tot i que ell diu que eren les llistes dels seus votants. Això no és cert, perquè ha enviat la carta a nens de quatre anys, o als meus fills, que no l'havien votat o eren menors d'edat quan les darreres eleccions.

—Quins seran els eixos del programa que presenta aquesta candidatura unitària?

—Aquesta candidatura, de la qual jo em sento molt satisfet, reuneix dos dels punts que jo considerava imprescindibles: una sola candidatura enfront de Núñez i un Barça obert i democràtic, amb unes eleccions més endavant. A partir d'aquí, hem d'innovar moltíssim la vida social del Barça. Volem ampliar el dret a vot fins

"Es pot entendre que Ernest Lluch hagi pogut ser ministre en un govern espanyol i que, en canvi, no es pugui presentar a les eleccions blau-granes, pel fet de no disposar d'un aval de 1.500 milions de pessetes?"

als quinze anys. Si aquests joves són capaços de fer mil quilòmetres amb una bandera blau-grana i animar com el que més, també han de tenir dret a votar.

Hem de deixar que les penyes, per exemple, es puguin federar. Avui dia ho tenen prohibit. Creiem que en la nostra junta directiva ha d'haver-hi lloc per un representant escollit per les penyes. Poder-se federar és un vell anhel que Núñez no vol, ja que vol evitar l'existència d'algun focus que pugui ocasionar-li problema. Ho vol dominar tot absolutament.

—Fins ara, la directiva barcelonista s'ha mantingut molt tèbia en el suport a les seleccions esportives catalanes, malgrat la catalanitat de la massa social. En aquest sentit, el programa de la candidatura unitària preveu alguna iniciativa?

—Penso que el Barça s'ha convertit en el club de futbol, ja no de Barcelona, sinó de tot Catalunya. Això, que és un gran honor per a tots nosaltres, fa que estem desertitzant una mica la resta del futbol català. I això no és bo per al Barça, que li convé que el futbol d'aquí sigui vibrant i fort. Crec que el Barça té l'obligació indiscutible d'ajudar tot el futbol de Catalunya. Fins ara, no hem ajudat ningú. Ara mateix tenim un cas terrible que demostra la falta de sensibilitat. Quan el Barça B ja havia baixat de categoria, el Barça C jugava el *play-off* per ascendir a segona B, tot i saber que, encara que guanyés, no podria pujar, perquè el Barça B ja havia baixat. El Barça no va tenir la sensibilitat, cap al conjunt del futbol català, de renunciar a la plaça del *play-off* d'ascens en favor d'un altre club del país, que sí que hauria pogut pujar de categoria. I de retruc, deu o dotze equips catalans s'han vist perjudicats també. Penso que Núñez, el sentiment de país, de col·laboració, no el té gaire desenvolupat...

—I pel que fa a seleccions catalanes... pensen fer alguna cosa?

—Jo diria que en aquest moment, a poc a poc, el país va reaccionant. Jo crec que indiscutiblement el Barça sempre ha d'estar a favor de les seleccions. El Barça és un club que sempre ha estat arrelat al seu país i al sentiment d'allò que vol la gent de Catalunya. Jo crec que en aquests moments, la gent comença a interessar-se per aquesta qüestió un altre cop.

—La seva gestió al davant del Lleida creu que el pot perjudicar en la seva imatge d'oposició a Núñez?

—Crec que m'ha perjudicat ja. Crec que han estat injustos, perquè penso que vam fer una bona feina. Vam agafar el Lleida en un moment que estava a punt de desaparèixer: els jugadors no cobraven, el club estava embargat per la Seguretat Social i per Hisenda, estava embargat per la FIFA, era una situació molt crítica. Nosaltres volíem ajudar un club català per diverses ra-

ons. És una vergonya que Catalunya només tingui dos clubs en primera divisió, quan a Galícia o a Madrid en tenen tres. Crèiem que podia beneficiar tant el Barça com el Lleida, que els dos clubs mantinguessin una estreta col·laboració. El Barça, però, no ho va voler...

—Va ser perquè vostè estava al capdavant del Lleida?

—Estic absolutament convençut que sí. Ara que jo he venut les accions, ara, sembla que el Barça hi està interessat. Però ja m'està bé, perquè és el millor per al Barça i per al Lleida. Però mentre hi vam ser nosaltres, l'actuació del Barça va ser molt, molt desafortunada. Crec que el senyor Núñez no vol ningú que pugui fer-li ombra. Per a qui li'n fa, Núñez acostuma a reservar dues actuacions: o els agafa i els segresta amb ell i els té narcotitzats —per això la junta és cada dia més gran!—, o intenta no deixar-nos viure tranquils.

—Què respon, doncs, quan Núñez l'acusa de mala gestió al Lleida?

—Ell sap que tot allò que ha dit no és cert. Les millors paraules són les que ahir [*dimecres passat*] va pronunciar l'alcalde de Lleida amb motiu del traspàs de les accions al senyor Marí Duran, quan va dir que si no hagués estat per Llauredó el Lleida, possiblement, no existiria. Gràcies a la gestió de Llauredó, el Lleida és l'únic equip català de la segona A. Com Núñez pot tenir el cinisme d'acusar-me de coses falses, quan ell és el responsable directe del fracàs de la baixada de categoria del Barça B, i del fracàs del futbol base? O que jugadors tan carismàtics com el Gerard se n'hagin anat al València? Per què ha trencat tot l'esquema del futbol base? Per què ha tret homes tan significatius com en Quique Costas o l'Alexanco? Com em pot acusar a mi de res del Lleida?

—Quines són les trampes de Núñez que vostè denuncia?

—Les eleccions que ha convocat Núñez són unes eleccions amb trampa. Sé que són legals, perquè els estatuts ho permeten. Però convocar unes eleccions el 27 de juliol, avisades sense temps, etc., no és digne d'un club democràtic. Jo recordaria a Núñez que el "dret de caixa" era legal a l'època feudal. Penso que Núñez fa això per perpetuar-se al poder i donar pas al seu fill. Núñez intenta instaurar una monarquia al Barça, quan no n'ha estat mai, de monàrquic. Hi ha el Reial Madrid, el Reial Club Deportiu Espanyol, però el Barça és "Futbol Club", no "Reial Club". Per tant, aquí no hi ha reis. El que ha fet és legal, però no és ètic.

—Què vol dir quan diu que "el Barça pot quedar en mans d'una multinacional"?

—Potser és exagerar una mica, però el Barça comença a tenir problemes importants. Abans, el Barça

"Núñez no vol ningú que pugui fer-li ombra. Per a qui li'n fa, reserva dues mesures: o els agafa, els segresta i els té narcotitzats —per això la junta és cada dia més gran!—, o intenta no deixar-nos viure tranquils."

depenia dels socis. Ara, per sort, hi ha grans empreses o les televisions que aporten cada cop una part més important. Avui dia, el soci aporta el trenta per cent del capital del Barça i les grans empreses, el setanta per cent. Si les estructures internes del club són prou fortes, això no és cap problema, al contrari. El problema ve si el soci està allunyat de les decisions del club. Si les assemblees de compromissaris, les eleccions, és a dir, si el club fos gestionat democràticament, no seria cap problema. Si no, vindrà la multinacional de torn, que pot acabar fent una oferta per gestionar els drets del club.

—Preferiria que el Barça es convertís en una societat anònima, per tal d'afavorir un més gran control dels socis-accionistes?

—És un tema complicat. Crec que el Barça no ha de ser societat anònima, sinó que ha de ser un sentiment. Però he de dir que si no aconseguim democratitzar el Barça, potser sí que em començaria a plantejar la possibilitat de la societat anònima. El Barça no ha de ser societat anònima, sempre que el soci pugui manar el club.

—Núñez presenta com una de les seves armes principals una excel·lent gestió econòmica del club. Realment ha estat tan bona?

—Sempre dic que és de les millors coses que té. Però tampoc no és tant de mèrit. Mentre ell ha estat president, si comparem el creixement amb el d'algunes grans empreses, veurem que tampoc no és tan important. Han passat uns anys que són vitals, d'avanç tecnològic, d'expansió econòmica, d'inversions puntuals molt importants... És una bona gestió, però no vol dir que no hi hagi persones que no la puguin fer millor.

—Què faria per evitar històries com la de Maradona, Schuster, Ronaldo..., és inevitable que les estrelles se'n vagin sempre enfadades?

—No, no és inevitable, únicament que Núñez vol ser l'únic protagonista. Ha tingut problemes amb totes les estrelles del Barcelona: Neeskens, Maradona, Schus-

—Per què creu que Cruyff manté una actitud distant respecte a l'oposició, i més ara que s'ha unit en una sola candidatura? —Jo crec que Cruyff té molt clar què ha de fer i que el dia de les eleccions de segur que anirà a votar. Sobre el seu suport? Encara no hem tingut pràcticament temps de parlar-ne. Ell és un home que coneix molt el Barça i sap què es el millor per al club. Crec que en Cruyff té moltes coses a dir en aquestes eleccions i que les dirà.

que és una estratègia positiva?

—Jo crec que el Barça ha de quedar-se fora de qual-sevol interès polític. Jo entenc que un polític pugui entrar en el Barça, però hi ha d'anar només com a soci. Crec que d'altra manera és dolent per al FC Barcelona.

—Per quin motiu un soci hauria de votar la candidatura unitària?

—Sobretot, perquè ha de ser la candidatura de la llibertat, la candidatura que retorni el club als socis, la que faci possible que d'aquí a dos anys hi hagi eleccions i ens permetin tenir el millor president per al club, el millor.

Que un president, per molt bo que sigui, es perpetui durant vint-i-quatre anys, és la pitjor cosa que li pot passar a una institució.

—Què passarà, què farà si torna a guanyar Núñez?

—Continuaré lluitant pel Barça que estimo.

ter, Cruyff, Ronaldo... fins i tot amb en Guardiola. No sap tractar els jugadors de futbol. Va començar amb una actitud molt paternalista amb els jugadors. Amb el "motí de l'Hesperia" es va descol·locar molt i mai més no ha sabut trobar la manera de parlar amb els jugadors.

—Segons un diari barceloní, Fernández havia format part de l'executiva del PP, amb Vidal Quadras. Es adequat que un aspirant a la presidència del Barça tingui carnet del PP?

—Home, jo tinc el meu criteri propi, però segurament, no deu ser un inconvenient, ja que tant Gaspard com Núñez han estat vinculats al PP. I Gaspard és una persona molt i molt vinculada al PP. Per tant, no deu tenir importància.

—Durant el seu mandat, Josep Lluís Núñez ha anat incorporant a la directiva diversos personatges provinents de diferents colors polítics: Jaume Sobrequès (PSC), Sixte Cambra (CiU), Josep Caminal (CiU)... Què li sembla aquesta estratègia de formar una mena de junta de "concentració nacional"? Creu

